

ظہور و نقش کاریکاتور ورزشی
احمد عبداللہی نیا

۱۵

«ووووزلایی» به نام کارتون
حسن کریمزاده

15

زیر پوست اقتصاد چه خبر است
گفت‌وگو با محسن رنانی

۱۴

صددها میلیارد تومان در سایه
سعید لیلار

۱۴

حرفه: مجسمه‌سازی

۵.

نمایش‌های آثار انیش کاپور

دوختن زمین به آسمان

در بندر بمبئی در هندوستان متولد شده، در مدرسه هنر و طراحی چلسی درس خواند. ساکن لندن است و یکی از مجسمه‌سازان بنام جهان آبتیش کاپور (۱۳۵۸هـ.ش، سال‌های ابتدایی زندگی را در کنار خانواده‌اش در هند گذرانده و بعد از آن به ایران مهاجرت کرد. در سال ۱۳۹۰، وقتی نماینده انگلستان در نمایشگاه دوسالانه هنر بود، به شهرت جهانی رسید. کاپور در نمایشگاه‌های گروهی و انفرادی بسیاری شرکت کرده که از میان آنها می‌توان به نمایشگاه فردری در گالری‌های تیت و هیوارد لندن، گنستلند، زاپار، روهینا سوفیا در مانیلا و ICA در بوستون اشاره کرد. درست یک سال پس از درخشش کاپور در دوسالانه هنری در سال ۱۳۹۱، کاپور برنده جایزه معتبر ترنر شد. اغلب آثار آبتیش کاپور، مهر و اضافی او را برپا خود دارند؛ اشکالی ساده و منحنی، رنگ‌بندی و البته رنگ‌هایی درخشان و شگفتیگر. معمولاً هدف هنرمند از استفاده از این اشکال و رنگ‌ها، درگیر کردن ذهن بیننده با ذهن هنرمند در پس آثار، خلق حیرت و تمجید از طریق اندازه‌های بزرگ او و زیبایی ساده‌اش، مانند می‌گویند. کاپور کردن در خلال حرفه‌های تیره و تاریک، محسوس بودن به خاطر مسافتی و بی‌خبر کردننده‌اش و در نهایت، تأثیر گذاری در نتیجه زتاب نور و تصاویر از روی انیمیت، یکی از آثار به یادماندنی کاپور که در سال ۱۳۹۸ و در گالری هیوارد لندن به نمایش گذاشته شد. مجموعه‌ای از حجم‌های نسبتاً بزرگ بود که تماماً از جنس رنگ‌دانه بود. این تپه‌های رنگ‌دانه‌ای شکل‌دار، درست مانند چیزهایی بودند که کاپور را بیش از هر چیز دیگری به یاد می‌آورد. پخش بدی‌اش می‌توانست به آبتیش کاپور به عنوان یک هنرمند با رنگ‌دانه‌های سیاه، قرمز و سبز خلق کرد و این شد زمینه‌سازی تبدیل شدن کاپور به یک رنگ‌دانه‌ای (پن‌من) از این دوره کاری کاپور چندسال پیش و در جریان نمایشگاه مجسمه‌سازان معاصر انگلیسی در موزه هنرهای معاصر به نمایش درآمد) در آثار بعدی کاپور، جلمد بودن نمود بیشتری دارد. بسیاری از این آثار، حرفه‌ها و روزنه‌های تاریک و ناخودگانه ذهن - زمین - آسمان، روح، ماهیت و اضافی - تاریکی، پیدایی - پرواز، خودآگاه - ناخودآگاه - بدن - ذهن به آنها به می‌نویسند. روح‌شناسی بلد شده آثار کاپور، اثر جدیدتر آبتیش کاپور، به کلی قدم به دنیای دیگر گه‌گفته‌اشاند. او و بیننده را به دیدن خود در جهان پیرامونش دعوت می‌کند اما این دیدن تنها در بازتاب سطح آینه‌های آثار کاپور ممکن می‌شود. انکار می‌خواهد به بیننده‌هایش بگوید چگونی که در آن زندگی می‌کنند، در مقابل زیبایی اثر آن تعاطف بسیار از خود نشان می‌دهد، کاپور که هر قطعه اگر اثر خود را با دقت بنگرد، استفاده از نمود قرمزین در گروه دیگری از آثار کاپور که به بخشی تعیین‌کننده از پرتر او تبدیل شده، دانه خون، گوشت و گردبسی است. کاپور کار کردن روی آثار بزرگ در محیطی وسیع را ترجیح می‌دهد. او معتقد است مجسمه‌سازی در دوران معاصر، از آنجا که بخشی از ارتباط انسان‌ها را بنیادین می‌کند، باید «پدیده شود». او از سال ۱۳۹۹ آثار در مقیاس‌های بزرگ ساخته و بسیاری از آنها را می‌فروشد. هویت ساختمان‌ها و حتی شهرهای سراسر جهان به حساب می‌آیند، مردم هر روز و در کنارشان می‌گذرند، به بودن‌شان عادت می‌کنند و احساس زیبایی‌شناختی‌شان تقویت می‌شود. او در سال ۱۳۹۹، تارانتورا را ساخت؛ حجم ۲۵ متری عظیمی که تا مدت‌ها در تانیتیک فلور میلز انگلستان به نمایش گذاشته شده بود. در همان سال، ماریسار را ساخت، آثار کاپور هم در ساحلی در شهر لوئیس نروژ گردی می‌شود که حقیقتاً آنقدر بزرگ است که از فاصله بسیار هم چشم بیننده و رهگذران را به خود جلب می‌کند. در سال ۲۰۰۲، شری از کاپور به نام «که هابیاراولیک» بیرون گنبد هزاری در لندن به نمایش درآمد. در این آثار، آشپزهای رنگی با حرارت بسیار در سطح‌های بزرگ می‌چرخند و می‌خورند. می‌توان کاپور، آشپزترین و در عین حال تبدیل‌گراترین اثر مساله‌های اخیر آبتیش کاپور، به عنوان «نمایشگاه آینه‌سازان» به حساب آورد. در سال ۲۰۰۱ آن را ساخت و امروز به شهرهای مختلف جهان سفر کرده است. آینه‌سازان اولین بار در شهر ناتینگهام رونمایی شد. این اثر خارق‌العاده که ۱۰۰ پوند سال میان ایده‌پردازی تا ساخت کامل آن طول کشیده، با هزینه‌ای حدود ۹۰۰ هزار دلار، بیش‌تر پرخ‌ترین اثر هنری شهری در تاریخ انگلستان است. این اثر هنری با هزینه ۹۰۰ هزار دلار ساخته شده و جنسش از فولاد درخشان صیقل‌خورده است. این شهرهای فولادی آینه‌نما ۱۰ تن وزن دارد و رو به آسمان زاویه‌دار شده است. آینه‌سازان، جهان همیشه در تغییر را به تصویر می‌کشند؛ فصل به فصل، شب و روز. در پاییز سال ۲۰۰۶، نمونه دیگری از آینه‌سازان اما این بار بزرگ‌تر و سنگین‌تر در نیویورک به نمایش گذاشته شد. این بخش صیقلی است؛ انگیز، قطاری حدود ۱/۶ متر و وزنی بیش از ۲۲ تن داشت. ارتفاعش هم حدود سه طبقه بود. این آینه‌ی کم‌ظلمیر، تمام اساماتراش‌های اطرافش را در پهنه‌ای مساحت بالای سر شهر زتابات می‌داد و به گفته هنرمند سازنده‌اش، «آسمان را به زمین می‌دوخت». در پاییز سال بعد، مردم شهر ناتینگهام آینه‌سازان را به عنوان مجسمه‌ترین نماد هنر درگیر کردند. «دروازه ابر» یکی دیگر از آثار ماندگار کاپور است که این بار در شهر نیواگوا به نمایش درآمده است. این چشم‌نواز در فضای جلویی ساختمان AT&T قرار دارد و خیلی زود به یکی از جاذبه‌های گردشگری و نماد هنری این شهر تبدیل شد. این حجم لوبایی‌شکل که اتفاقاً لقب لوبیا هم گرفته، ابعادی حدود ۱۰ متر در ۲۰ متر در ۱۳ متر دارد و ساختش هم در سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ طول کشیده است. سطح صیقلی این حجم عظیم اتفاقاً خیز از سر دروشن می‌دهد؛ چون این اثر از ۱۶۸ تکه فولادی به هم جوش خورده تشکیل شده که روی هم رفته، وزنی حدود ۹۸ تن دارند. آن به‌خشیدنی‌ها کاپور شکل کلی این اثر را از ریخته‌پاش گرفته و کوشیده با خلق آن، افق شگواکو را حداقل در چشم بیننده‌هایش از جویه‌نیزاند. او با تیزهوشی تمام و البته به کمک قوه تخیلیش، حجمی ساخته که تمام جدیت پیرامونش را آن هم تنها به کمک آسمان و رنگ و نور به سخره می‌گیرد. آثار متناخر کاپور، هرز می‌ایم معماری و هنر شهری را به شدت درگیر می‌نوردد و حتی در بعضی موارد، مرزهای می‌کند. آثار کاپور را شاید بیشتر از هر هنرمند دیگری بتوانیم نماده هنر هنری معاصر می‌دانست. آثار او با رویدادهای اجتماعی، چه شیرین و چه تلخ، پیوندی انکارناپذیر دارد. او به‌خود است. او برای قربانیان انگلیسی واقعه ۱۱ سپتامبر اثری ساخته که تا همیشه، یاد آنها را در ذهن زنده نگه می‌دارد. کاپور برای گرامیداشت میزبان لندن برای بازی‌های المپیک ۲۰۱۲ هم یک سازه ۱۱۵ متری ماریسار ساخته که این اثر پس از تکمیل، عظیم‌ترین مجسمه هنری تاریخ انگلستان نام خواهد گرفت. وقتی از آبتیش کاپور در این باره پرسیدند که آیا دلیل موفقیت هنر شهری، درگیری بیننده با اثر و مکان‌های شهری است، گفت: «هنر دربار عیای استوروی جهان مثل باغی‌های معلق بابل و برج بابل می‌آید. منم، انگار او با چیزی در هم می‌آمیزد که تاثیر و بازتابی بر هر فرد دارد و این لحاظ است که به استوره تبدیل می‌شود. من ادعا می‌کنم این روشی برای فکر کردن و خلق آثار هنری شهری است. هنرمند می‌تواند چنین تاثیرگذار باشد و من می‌خواهم این طریق، آذهان همه مردم جهان را تسخیر کنم. من می‌خواهم این قلمرو را فتح کنم، اما قلمرو به تنهایی یک روش اندیشه نیست، درست به همان اندازه که زمینه را برای خلق آثار فراهم می‌کند». آثار کاپور در تمام موزه‌های هنرهای معاصر دنیا به نمایش در می‌آیند؛ بنابراین ادعا می‌توان کرد که هنر او دور از واقع نیست. او یک هنرمند بین‌المللی است که برای برقراری ارتباط با مخاطبان مختلفش احتیاجی به یادگیری زبان آنها ندارد؛ هنرش او را فافقه می‌کند.

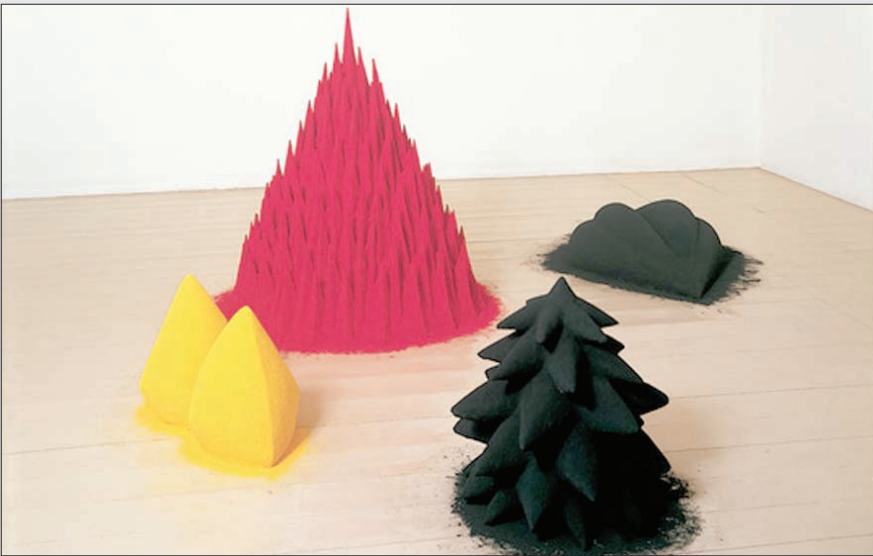
كلمة: ٢٠١٢ بامداد المسك لندين

کتابخانه از آثار و کلام، حاصل عنایت و در ازاد

از کلام با عنایت از این بحث باید، چشمه - ۷۰۰۹، پدید آید.

از آثار معروف و دهه های کار، انش کلود